

χροκόδειλοι κατεσπαράχθησαν συναλλήλως διὰ νὰ τέρψωσιν αὐτοὺς εἰς τοῦ Φλαμινίου τὸ ἀμφιθέατρον.

Πρῶγμα παράδοξον! ὁ Τίτος αὐτὸς ἐξέθηκεν εἰς φόνον ἔμπροσθεν τοῦ αἵματοχαροῦς καὶ βαρβάρου τῆς Ῥώμης ὄχλου ἑννέα χιλιάδας διαφόρων ζώων· ὁ δὲ Τραϊανὸς ἑνδεκα χιλιάδας. Κατ' ἐξοχὴν ὅμως ὁ Πρόβος διέπρεψεν εἰς τὴν πονηρὰν ταύτην ἀμιλλαν, καὶ συνήγαγε πλείοτερα ὑπὲρ πάντα ἄλλον ζῶα.

Τὰ ἀηδέστατα ταῦτα θεάματα ἐξηκολούθησαν ἕως τῆς παρακμῆς καὶ πτώσεως τοῦ δυτικοῦ βασιλείου· ἐπειδὴ αἱ ἀπαγορεύσεις τοῦ Κωνσταντίνου δὲν ἔσχυσαν πρότερον νὰ καταπαύσωσι τοιαύτην ἀπειρόκαλον καὶ βαρβαρικὴν συνήθειαν. Ἐν τοσούτῳ ὅμως οἱ ἄλλοι πάλληλοι καὶ συχνοὶ οὔτοι φόνοι κατέστησαν σπάνια τὰ ἄλλοτε πολυπληθῆ θηρία, καὶ ἐφυγάδευσαν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τὰς κατοικίας. Εἰς τοῦτο δὲ συνέβαλον ἔπειτα καὶ αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν βαρβάρων εἰς τὴν Εὐρώπην, ὡς καὶ ὁ τῶν πόλεων συνοικισμὸς, καὶ ἡ τῶν δασῶν δεινροτομία.

Πιστεύομεν ὅτι καὶ τὴν σήμερον εἰσέτι σώζονται ἐντὸς τῶν πολιτισμένων τόπων θηρία· ἀλλ' ὅλα σχεδὸν ἀποφεύγουσι περίφοβα καὶ καταπεπληγμένα τὸν ἄνθρωπον ὡς κοινὸν ἐχθρὸν, εἰς ἄδυστα σπήλαια, ἢ εἰς τὸ βάθος σπηλαιῶν δρυμῶνων, ὅπου ὅμως δὲν μένουσι πάντοτε εἰς παντελῆ ἀσφάλειαν.

Ο ΝΑΥΤΙΛΟΣ.

ΕΞ ὠφελίμου τινὸς βιβλιαρίου περὶ Φυσικῆς Θεολογίας, πρὸ μικροῦ ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις, λαμβάνομεν τὰ ἐπόμενα—

Μή τηρ. Ὑπάρχει μικρὸν τι θαλάσσιον ζῶον, ναυτίλος ὀνομαζόμενον, πολλὸν περιέργον.

Παις. Διὰ τί ὀνομάζεται ναυτίλος; Πλέει ἄραγε, ὡς οἱ ναῦται, εἰς τὸ πέλαγος; καὶ τί πλοῖον ἔχει;

Μ. Ναί, υἱέ μου, πλέει· καὶ μάλιστα κατοικεῖ πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ πλοῖον, μὲ τὸ ὅποιον κολυμβᾷ καὶ πλέει.

Π. Ἐκ τίνος πράγματος εἶναι κατεσκευασμένον τὸ πλοῖον τοῦτο;

Μ. Τὸ πλοῖον εἶναι λεπτόν τι ὄστρακον, στρογγύλον καὶ κοῖλον, λεπτόν ὡς χαρτίον καὶ εὐαφρότατον, ὥστε πλέει ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀπαραλλάκτως ὡς τὸ πλοῖάριόν σου. Τὸ ὄστρακον εἶναι μέρος τοῦ θαλάσσιου ζώου, καὶ ἐντὸς τοῦ ὄστρακου εἶναι τὸ ζῶον αὐτοῦ μέρος μαλακὸν καὶ μυξῶδες, ὡς ὁ κοιλίας (σάλιακος), πολλὸν μάλιστα μαλακώτερον παρὰ τὸ ζῶον μέρος τοῦ ὄστρείδιου.

Ὅταν αὐτὸ τὸ θαλάσσιον ζῶον θέλῃ νὰ πλεύσῃ, ἐγείρει δύο μικροὺς βραχίονάς του, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἡπλωμένον πρῶγμά τι λεπτότατον, ὡς ἀράχνη, τὸ ὅποιον φυσώμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου δίδει κίνησιν εἰς τὸν ναυτίλον, καὶ οὕτω πλέει ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

Ἐχει δὲ καὶ δύο ἄλλους βραχίονας, τοὺς ὁποίους βάλλει εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τὰ δύο μέρη τοῦ ὄστρακου, καὶ μὲ αὐτοὺς κωπηλατεῖ, κινεῖται ἐγγρηγορώτερον, περιστρέφεται, καὶ λαμβάνει ὅποιανδήποτε διεύθυνσιν θέλει.

Ἐξεύρεις ὅτι, ὅταν γεμίσῃ τὸ πλοῖάριόν σου μὲ νερόν, καταβυθίζεται. Τοιοῦτοτρόπως καὶ ὁ ναυτίλος, περὶ τοῦ ὁποίου σὲ λέγω σάκης θελήσῃ νὰ καταβῇ εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης, σύρει ἐντὸς, καὶ τοὺς δύο βραχίονας, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι τὸ πανίον, καὶ

τοὺς ἄλλους δύο μὲ τοὺς ὁποίους κωπηλατεῖ, καὶ ἔπειτα μεταχειρίζεται μέθοδον τινα διὰ νὰ σύρῃ ἐντὸς ὕδατος, καὶ νὰ γεμίσῃ ὅλον τὸ ὄστρακον. Ἐκ τούτου δὲ γίνεται τόσον βαρὺ, ὥστε καταποντίζεται εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης ὡς πέτρα.

Ὅταν δὲ θελήσῃ πάλιν νὰ ἀναβῇ ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἐκβάλλων τὸ νερόν ἀπὸ τὰς πολλὰς μικρὰς τρύπας, τὰς ὁποίας ἔχει εἰς τοὺς βραχίονας, γίνεται εὐαφρὸς, καὶ ταχέως ἀναβαίνει, ἕως ὅτου φθάσῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Ὅταν ὁ καιρὸς ᾗναι γλυκὺς, καὶ ἡ θάλασσα γαληνιαία, ὅσοι εὐρίσκονται εἰς τὰ πλοῖα τὰ διαπλέοντα τὸν μέγαν ὠκεανόν, βλέπουν συνεχῶς πληθος τῶν θαλασσίων τούτων ζώων, τὰ ὅποια, ὡς ναῦται εἰς τὰ πλοῖά των, ἔχοντα τὰ πανία ἡπλωμένα, περιπλέον μὲ ἄκραν εὐθυμίαν. Ἀλλ' ὅταν ὁ ἀνέμος σφοδρῶνῃ, ἢ ὅταν ἐνοχληθῶσιν ἀπὸ τίποτε, συστέλλουν ἐντὸς τὰ πανία καὶ τοὺς βραχίονάς των, γεμίζουν τὸ ὄστρακον ἀπὸ θάλασσαν, καὶ καταβαίνουν εὐθὺς εἰς τὸ βάθος τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ δὲν ἀναφαίνονται εἰμὴ μετὰ τινα καιρόν.

ΟΙ ΠΑΡΙΣΙΟΙ, ΑΠΟ ΤΟΥ 1789 ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1815.

4.

ΑΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

ΑΠΕΡΙΓΡΑΠΤΟΝ φρίκην ἡσθάνθη ἅπανα ἡ Εὐρώπη, μαθούσα τὴν ἀπάνθρωπον θανάτωσιν τοῦ ἀγαθοῦ Λοδοβίκου. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκεῖνης ἤρχισε κάκιστα νὰ διοικῆται ἡ Γαλλία διὰ πολλὰ ἔτη κατὰ συνέχειαν. Τὸ ἥμισυ σχεδὸν ἀπὸ τὰ μέλη τῆς συνελεύσεως, οἱ μετριώτερον φρονούντες, ἐπεθύμουν, ὡς προεῖπομεν, νὰ διασωθῇ ὁ βασιλεὺς· ἀλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ πλειοψηφία κατεδίκασε τὸν Λοδοβίκον, οἱ μανιώδεις Ἰακωβῖνοι ἔλαβον τὴν ὑπεροχὴν εἰς τὴν συνέλευσιν, καὶ βαθυμυδὸν κατήντησαν εἰς βιαιοτέρας πράξεις. Ὁ τῶν Παρισίων ὄχλος, ἰδὼν πόσῃ δυνάμει εἶχεν ἀποκτήσειν, ἀπεφάσισε νὰ παρασύρῃ ἔτι μᾶλλον τὰ πράγματα. Πολλάκις ἐφόρμων εἰς τὰς Τουλιερίας ἐνῶ τὰ μέλη ἐσυνεδρίαζον, καὶ δημηγοροῦντες ἔλεγον εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τί ὤφειλον νὰ πράξωσιν εἰς ταύτην καὶ τί εἰς ἐκείνην τὴν περίστασιν, καὶ συγχρόνως ἠπειλοῦν αὐτοὺς αἰνιττόμενοι τί ἔμελλε ν' ἀκολουθήσῃ, ἂν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ λαοῦ δὲν ἐλάμβανον τὴν προσήκουσαν ἀκρόασιν. Τὴν 27ην Μαΐου, δισχιλίας περίπου γυναικες, συναθροισθεῖσαι πέριξ τοῦ βουλευτηρίου, ἐφέροντο ὡς τόσαι μαινάδες, ἀλλ' ἠναγκάσθησαν νὰ διασκορπισθῶσι χωρὶς νὰ κακοποιήσωσι. Τὴν ἐπαύριον ἠκολούθησέ τι ἐν τῷ μέσῳ τῆς συνελεύσεως, τὸ ὅποιον ἄριστα δεικνύει τὸν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τρόπον τοῦ ἀμφισβητεῖν· ἐν ἀπὸ τὰ μέλη ἤρχισε νὰ ἐξελέγχῃ τὰς βιαίας πράξεις τῶν δημοκρατικῶν, καὶ θηριώδεις τις κρωπώλης ἀναστάς, σφοδρῶς ἐκτύπησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ στήθους, ὥστε καὶ τὸν ἔστρωσε καταγῆς. Ἐπὶ μιᾶς ἡ δύο περιστάσεων, κατ' ἡν στιγμὴν ἔμελλε νὰ γένῃ ψηφφορία, ὤρμησεν εἰς τὴν αἵθουσαν ὁ ὄχλος, καὶ ἔδωκε ψήφους μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων, ὥστε φυσικὰ ὑπερίσχυσε τὸ ἴδιον αὐτοῦ θέλημα. Ἀλλὰ τὴν 31ην ἐφάνη πληρέστατα ἡ ἀδυναμία τοῦ μετριοτέρου κόμμα-